

EMELJÜK NÉPÜNK KULTÚRSZÍNVONALÁT

Írta: Dr. Szili Jenő

Immár több mint másfél évtizede él Jugoszláviában magyar kisebbség, de sehol sem látjuk még azt, hogy bennünk, itt élő, kisebbségben levő magyarokban feltámadt volna az a tudat, hogy nekünk egy politikai, földrajzi és gazdasági viszonyainknak megfelelő sajátos jugoszláviai magyar életet kell élnünk. A mi életünk nem lehet olyan, mint a magyarországi magyaroké, hiszen mi nélkülözük az impériumot, de még olyan sem lehet, mint a romániai, elsősorban erdélyi magyar kisebbségé, melynek történelmi tradíciói vannak. Nekünk itt a mi viszonyainknak megfelelő külön kisebbségi életet kell élnünk. Ez nem jelenti azt, hogy a lelki kapcsolatokat a más helyen és más viszonyok között élő magyarsággal megszakítsuk, sőt ellenkezőleg, ezeket a kapcsolatokat a lehetőségek szerint minél jobban ki kell mélyíteni, élénkebbé kell tenni.

A jugoszláviai magyarság túlnyomó része földműveléssel foglalkozik, kisebb része iparos és kereskedő, még kisebb része van az intellektuális pályákon. Minden magyar mozgalomnak, legyen az politikai, kulturális vagy gazdasági, a népben kell gyökereznie, a népre kell támaszkodnia. Én a kérdésnek csak kulturális részét akarom szóvá tenni. Tudvalevő, hogy népünk legnagyobb része szegény és alig van módja gyermekeinek az elemi iskolai tanítást megadni, mert ezeknek már zsenge korukban meg kell keresni kenyerüket vagy legalábbis a család életfenntartásához hozzá kell járulniok. Viszont nekünk, jugoszláviai kisebbségi magyarságnak létérdekünk, hogy népünk műveltségi színvonala minél magasabb legyen, nemcsak azért, mert ezáltal jobban megállja helyét az élet küzdelmeiben, mert jobban tud védekezni a gyermekhalandóság, a tuberkulózis és az egyke káros hatásaival szemben, de azért is, mert csak akkor várhatjuk el tőle azt, hogy öntudatosan élje jugoszláviai magyar kisebbségi életét, erre rendezkedjék be nemcsak külsőségekben, hanem lelkiileg is, érezze át a sors által adott közösséget, melyért dolgozni és áldozni kell.

Ezért kell mindenütt, ahol kisebbségi magyarságunk él, helyi kultúrbizottságokat felállítani, amelyek népünk számára előadásokat rendeznek, hogy ismer-

reteit gyarapítsa. Ezek az előadások ne csak gazdaságiak legyenek, hanem egészségügyiék is, sőt kívánatos volna az egész polgári iskolai tananyagot – természetesen összevonva – ilyen módon népünk közkinccsév tenni. Itt van az intellektuális osztálynak nagy szolgálati elkötelezettsége népünkkel szemben azáltal, hogy a maga tudását ennek a népművelési akciónak szolgálatába állítsa. Sáfárkodjék hűségesen ezzel a kinccsel, és szeretettel oktassa magyar testvérét. Ott, ahol már vannak magyar kulturális egyesületek, ezeket ebbe a munkába bele kell kapcsolni, bizonyára mindegyik szeretettel megteszi a magáét. Az eredmény bőséges jutalma minden fáradozásunknak.